

BLÅTT ÄR FLOTT

Den 31 mars berikades världen med tre blå Siriungar. Nu är Rabalder, Rebella och Revoltea redan elva veckor gamla och röjer runt i lägenheten för fullt.

Det är tråkigt att intresset för blå abessinier är så svalt just nu. För några år sedan var de exotiska. Men jag kunde inte låta bli att låta Webster och Siri göra en kull med blå busar.

Kristin

Ramses Rabalder

Balder (ovan) är vardagsnamnet på kullens söte och kelige kille. Han spinner så snart man tar i honom

och betar sig även i övrigt mycket som sin mor. Kanske är det likheten med mamma som gör att han är något av en favorit.

Det vore roligt ifall Balder fick flytta till någon som ville ställa ut honom och kanske låta honom få en kull eller två. Jag kan tänka mig att sälja honom till en familj på halvfoder.

Regina Rebella

Bella (vänster) är en liten sötnos. När hon var tre-fyra veckor sackade hon efter viktmässigt och hade svårt att hävda sig vid mjölkbaren. Det verkade som om Siri bara hade maximal produktion i två spenar. Tack vare sin synnerligen goda aptit på har Bella kommit ikapp de andra. Fortfarande är hon dock en lite försiktigare och lugnare sorts aby. Om det nu finns sådana?

Rexa Revoltea

Tea (nedan) är den som hela tiden snabbast har utforskat omvärlden och först kommit på hur man t ex klättrar. Hon är den av ungarna som mest liknar pappa och har hans stora öron. Helst skulle jag därtill önska att hon får mammas bättre bottenfärg, men det återstår att se...

Jag har i alla fall bestämt mig för att behålla Tea hos en fodervärd. Hon är en tuff brud i lyxförpackning och har bra stamtavla. Det är också tid för mamma Siri att gå i pension.

Quentin kvar

Blåbärens halvbror Quentin är fortfarande kvar här hemma. Han är en verkligt trevlig och mysig grabb.

Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå. Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se

Dinas ungar

Jo då, i övrigt är allt bra här – även om (eller möjligen just för att) man blir väckt ungefär 4.30 varje morgon av små ligister som biter en i tårna och drar en i håret... ;-)

Dina tycks må finfint och är fortfarande mycket snäll och go med dem (de smygsnuttar t.o.m. litegrann fortfarande). Storebror Tussemuss fungerar som ett perfekt mellanting mellan brorsa och pappa åt dem, och gamla lugna Tessie har i stort sett flytt fältet in till mina föräldrar, som nu har flyttat ut till grannhuset för sommaren.

Siris dotter Dina har fått en kull med fyra sötnosar i Uppsala. De två viltfärgade bröderna Ido (ovan) och Myzon letar fortfarande efter nya, egna hem, berättar matte Anna.

Puma är död

Puma, (Pomona Pomerans) avled den 14 maj i år, hittade henne ligandes väldigt fridfullt. Tidigare, i början på året upptäcktes det att hon hade mun/tandsjukdomen FORL vilket vi behandlade henne

för genom munoperation där många tänder drogs och en del kronamputerades, hon tillfrisknade fort. Hon hann få ett par månader med full fart men jag är ledsen att hon inte hann uppleva en sista sommar.

Vi har valt att kremera henne och väntar på att vi ska få igen askan.

Bifogar ett foto som är det finaste jag har på henne. Det är från 24 juni förra året. Puma var en energisk katt, hon tog mycket plats och förmodligen gör hennes avtryck i världen att förlusten är extra stor.

Johanna

SISTA ORDET

Vilken typ, d v s huvudform, ska en abessinier ha? Det är inte lätt att hänga med i svängarna. När jag började med abessinier, för drygt 20 år sedan, hade rasen en lite smalare och längre huvudform. Inte minst de blå.

Trenden vände sedan till ett kortare och rundare huvud. Med detta följde ofta även mindre öron

och stora, öppna ögon. Ett tag blev det nästan burmavarning på de mest typade katterna. Men visst påverkas man som uppfödare och även jag avlade fram katter med ett sötare uttryck.

Nu har modet vänt igen. Domarna slår ner på runda ögon och efterlyser större öron. Enligt min erfarenhet är det svårt att få riktigt stora öron utan

Min första export

Smått överbeskyddande som jag är, har jag inte släppt iväg någon av "mina" abyungar på export förrän i år. Sorrelpojken Quillan har flyttat till Finland där han bor med två aby-kastrater. Tanken är att Quillan ska bli pappa till ett par kullar i Finland.

Hans nya ägare berättar:

"Quillan is now at his new home. He wasn't at all afraid of other two cats, he just took the place for his own immediately, and the two boys seemed to be very acceptive about him. Krista is already lost her heart for Quillan, today they have already been cleaning together and washing dishes (Quillan almost washed himself at the same time, because he is everywhere where happens! =)) and now Quillan is sleeping next to Tuhka (the blue male), Krista just told me, so they are already friends and Quillan is part of the family."